

Masse Skovarbejdere. De have Gang efter Gang henvendt sig til mig med Forespørgsel om, naar de kunde vente at faa Akkordpriserne regulerede. Den højtærede Minister sagde nu i sin sidste Tale, at denne Sag var under Arbejde. Jeg antager da, at Skovarbejderne med Længsel ville spørge om, naar man kan vente, at denne Regulering af Akkordpriserne kan træde i Kraft. Jeg vil derfor gerne tillade mig at spørge den højtærede Minister, om dette Arbejde med Hensyn til Reguleringen er saa langt fremskredet, at det nu kan siges, naar den vil træde i Kraft.

Landbrugsministeren (Ole Hansen):

Jeg vil gerne straks svare paa det Spørgsmaal, den sidste ærede Taler nu rettede til mig. Jeg haaber, at denne Regulering af Akkordpriserne for en Del af Skovarbejderne, nemlig dem paa Øerne, kan træde i Kraft i det kommende Finansaar, altsaa 1907—08. Derimod ere Forholdene i Jylland endnu ikke tilstrækkeligt undersøgte til, at jeg i Øjeblikket er i Stand til at sige, hvornaar der for de jyske Skovdistrikter kan finde en Forhøjelse af Akkordpriserne Sted, navnlig for den Del af Skovarbejdet, som der er særlig Grund til at foretage Forhøjelse for.

Jacob Christensen: Jeg vilde gerne tillade mig at rette en Forespørgsel til den højtærede Minister, om det ikke var muligt, at Ministeren vilde tage Spørgsmaalet om en Forhøjelse af Daglønnen med ind under de Overvejelser angaaende Akkordprisen, som den højtærede Minister har stillet i Udsigt.

Landbrugsministeren (Ole Hansen):

Jeg har i Dag udtalt mig saa udførligt om Daglønnen, at jeg ikke har yderligere at tilføje. Jeg mener vedblivende, at det er et Spørgsmaal, vi ikke herinde kunne afgøre. Det maa afgøres under Hensyntagen til alle de Forhold, der bør tages i Betragtning. For øvrigt vil jeg sige, at i de Aar, jeg har været Landbrugsminister, har det aldrig nogen Sinde kunnet falde mig ind at gøre Indvending mod en Forhøjelse, der er paatænkt eller foreslaaet fra Skovridernes Side, og jeg antager heller ikke, det vil blive anderledes i Fremtiden. Men paalægge Skovriderne noget bestemt i den Henseende, naar jeg ikke finder, der er særlige Grunde dertil, synes jeg ikke godt, jeg kan.

Johan Knudsen: Ved Finanslovens 1ste Behandling berørte jeg Forholdet ved Esrom Sø og omtalte et Forlydende om, at Hans Majestæt Kongen ønskede at opgive den Fiskerirettighed, Hoffet hidtil har haft. Dette Forlydende har altsaa talt sandt, og jeg er glad ved, at Sagen har været Genstand for et Samraad mellem Landbrugsministeren og Finansudvalget. Afgørelsen ligger nu i Ministerens Haand, og jeg tillader mig paa ny at ytre Haabet om, at denne Afgørelse vil tage Hensyn til Lodsejerne og Beboerne omkring Søen, og at der fra Administrationens Side ikke træffes nogen Bestemmelse, inden Befolkningen har faaet Lejlighed til at udtale sig. For Tiden er det saaledes, at det er en enkelt Mand, Opsynsmanden over de kongelige Lystbaade i Esrom Sø, der har ikke alene Fiske- og Færgeretten, men i Realiteten ogsaa Retten til at bestemme, hvem der maa holde Baade i Søen og hvem ikke. Denne Mand forbyder ikke blot kategorisk al Sejlads med Motorbaade, men han ser overhovedet skævt til al Lystsejlads.

Man er misfornøjet med dette hans Monopol, jeg synes med Rette. Af et Konsortium af Lodsejere vil der sikkert kunne faas en rimelig Forpagtningsafgift, og dette Konsortium skulde da enten give al Sejlads paa Søen fri eller være berettiget til at fordre en fast Afgift for hver Baad. Et saadant Konsortium vil, tror jeg, let kunne dannes, og ved at forpagte Fiskeretten til et saadant Konsortium, vilde man være i Overensstemmelse med det almindelige Ønske derude. Jeg tillader mig derfor atter at henstille denne Sag til den højtærede Landbrugsministers velvillige Overvejelse.

Zahle: De Bemærkninger, der fremkom fra det ærede Medlem for Fredensborg (Johan Knudsen), kan jeg for en meget væsentlig Del give min Tilslutning. Der er ikke noget i Vejen for, at det bliver Lodsejerne ved Esrom Sø, der blive Forpagtere af Søen, naar man blot er opmærksom paa den Ting, at de ikke maa forpagte Søen af Staten til udelukkende Brug for sig. Det, jeg kæmper for, er, at Forholdene skulle ordnes saaledes, at der bliver offentlig Adgang til at fiske i Søen. Som tidligere sagt, forekommer det mig højst uheldigt, at næsten alt Ferskvands- og Lystfiskeri dels er paa enkelte Gødsejeres, dels paa Lystfiskerifor-